

اختلاف ۵ میلیون تومانی سبد معیشت

بین رقم سبد معیشت محاسبه شده توسط گروه کارگری و کارفرمایی پنج میلیون تومان اختلاف وجود دارد. محسن باقری، نماینده کارگران در شورایی عالی کار با اشاره به اختلاف نظر گروه کارفرمایی و کارگری در خصوص استخراج رقم سبد معیشت خانوار کارگری گفت: در جلسه گذشته ابتدا روی کلیات سبد توافق شد که قیمت های مرکز آمار و سبد انستیتو تغذیه ملاک عمل قرار بگیرد ولی بعدش روی اعداد و ارقام توافق نشد. وقتی اعداد و ارقام را مبنای محاسبه سبد دهک چهارم قرار دادیم، به عدد ۱۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان رسیدیم؛ در حالی که عددی که گروه کارفرمایی استخراج کرده بود ۱۴ میلیون تومان بود؛ یعنی یک اختلاف و فاصله ۵ میلیون تومانی میان عدد ما و گروه کارفرمایی در بحث رقم سبد معیشت است در صورتی که ما براساس همان قیمت های مرکز آمار و انستیتو تغذیه به این عدد دست یافته ایم و چیزی کمتر یا بیشتر استخراج نشد.

کارگران کمتر از تورم را امضا نکنند

کارشناسان می گویند حداقل دستمزد براساس خط فقر نسبی برای کلان شهرها باید ۲۵ میلیون تومان و برای شهرستان ها نباید کمتر از ۲۰ میلیون تومان باشد. اما بعید است دستمزد تعیینی با مطالبات مردم و کارشناسان همخوانی داشته باشد. حمید حاج اسماعیلی، کارشناس روابط کار گفت: از آنجایی که کارگران هم قدرت و توانایی لازم برای چانه زنی را ندارند فکر می کنیم باز هم دستمزدی پایین تر از نرخ تورم تصویب می شود. این مسئله بستگی به اراده و امانتی است که نمایندگان کارگری دارند که اگر این میزان دستمزد تعیین شد، مصوبه را امضا نکنند. او افزود: براساس آمارهای تقریبی و غیررسمی که نهادهای مسئول اعلام می کنند تعداد فقرای یک دهه گذشته ۵ برابر شده است. شاخص ضریب جینی، شاخص فلاکت و خط فقر نشان می دهد که این اتفاق واقعاً افتاده است و اگر این شرایط تداوم یابد، افزایش فقر جهشی خواهد بود.

قیمت آجیل را افزایش ندادیم

«قیمت آجیل و خشکبار نسبت به سال گذشته تغییری نداشته است.» علیرضا ارزانی ممقانی، رئیس اتحادیه آجیل و خشکبار تهران در گفت و گو با اکونگار با بیان این مطلب گفت: امسال بازار آجیل و خشکبار عید البته فعلاً در سطح عمده فروشی گرم تر از سال گذشته بوده است. او افزود: سال گذشته میزان فروش آجیل شب عید کمتر و میزان فروش آجیل شب چله بیشتر بود. اما امسال هم فروش شب چله خوب بود و هم استقبال خوبی را در شب عید شاهد هستیم به نحوی که می توانم بگویم در کل نسبت به سال گذشته شاهد افزایش استقبال مردم از خرید آجیل هستیم. علت این موضوع هم به جز همزمانی نوروز و ماه رمضان کاهش قیمت این محصول نسبت به سال گذشته است به این معنا که قیمت های سال گذشته تغییری نکرده است و همچگونه افزایش قیمتی روی هیچ کالایی نداشتیم.

▲ در افتتاحیه موزه ملی کارآفرینان بزرگ ایرانی اریزنده کارآفرین کشور تجلیل شد

خوبی از صاحبان کارخانه ها بگیرند و برای آنان کار کنند. هم اکنون برخی شرکت های غذایی و تجهیزات پزشکی به برخی افراد خود بالای ۲۰۰ میلیون تومان حقوق می دهند چون آن آدم دانش و تخصص دارد و خوب نیز کار می کند. اشتباه بزرگ دولت این است که به افراد وام می دهد تا برای خود کار کنند اما باید قبول کنیم که تنها یک درصد افراد در ایران و جهان می توانند کارآفرین باشند.» اگر به گفته این پژوهشگر کارآفرینی که می گوید برای کارآفرین شدن به ۸۰ درصد استعداد ذاتی نیاز است و ۲۰ درصد دانش، پس می توان نتیجه گرفت که بسیاری از کارخانه داران و کارآفرینان مادر کشور، افرادی باهوش بالایی هستند که توانسته اند از راه سختکوشی هزاران کارگر ایرانی را بر سرکار ببرند و اگر سرمایه ای دارند، عمری برای آن صرف کرده اند تا نانی بر سفره دیگران بگذارند.

او ادامه داد: «محیط کارآفرینی در ایران نیاز به سخت کوشی، تلاش و البته هوش و استعداد دارد و باید قبول کنیم که هر آدمی نمی تواند وارد این حیطه شود. بنده به یاد دارم تعدادی از افراد دانشگاه صنعتی شریف که بسیار با استعداد و نابغه هستند با گروه صنعتی کاله کار می کردند. بعد از مدتی اعلام کردند که می خواهند برای خود کارخانه بزنند. رئیس شرکت کاله نیز به آنها گفت بروید و هیچ اشکالی هم ندارد، آنها رفتند و بعد از چند ماه برگشتند و گفتند ما نمی توانیم و از توان ما خارج است. آنها وقتی در محیط عملی کسب و کار وارد شدند، فهمیدند که صاحب چنین برندی در پشت پرده چه زحمتی می کشد و به اصطلاح پدرش درآمده است تا نوانسته چنین کارخانه ای را سرپا نگه دارد. اتفاقاً این افراد به این نتیجه رسیدند که با هوش و توانایی ای که دارند، می توانند پول

و حتی خانواده خود را نمی توانند سامان دهند اما وام برای تأسیس کارگاه و کارخانه می گیرند. کارآفرین بودن یک مسئله ذاتی و درونی است و اشتباه دیگر دولت ها، وام هایی بود که برای این کار دادند که هم آن فرد را ورشکسته کرد و هم خیلی از کارگرها را به دردهای انداخت. کارآفرین در دنیا به این دلیل مقدس است که از عهده این مسئولیت هار می آید.»

او گفت: «دولت باید کارآفرین ها را شناسایی کند و راهی ایجاد کند که آنها زودتر کار خود را آغاز کنند و به کارآفرین بالفعل تبدیل شوند. این را باز تأکید می کنم که کارآفرین ساختنی نیست.»

یادگاری گفت: «البته اینکه گفته می شود دانشگاه خوب نیست هم کاملاً حرف غلطی است. مثلاً گفته می شود که استیو جابز یا بیل گیتس دانشگاه را رها کردند و بعد به این جایگاه رسیدند، در حالی که این حرف ها کاملاً دروغ است اتفاقاً آنها اصلاً دانشگاه را رها نکردند و در کالج ها کار خود را ادامه دادند. استیو جابز در خاطرات خود می گوید من دیدم که استاد در دانشگاه مطلب بیشتری نمی تواند به من یاد بدهد برای همین به کلاس دیگر دانشگاه که خط و خوش نویسی می داد، رفتم چون پدر بزرگم گفته بود که هر چه یاد بگیری در آینده در یک جا حتماً به دردت خواهد خورد. یا می گویند او از صفر و در گاراژ خانه خود شروع کرد؛ در صورتی که مادر بیل گیتس در یک کمپانی نرم افزاری کار می کرده و از طریق آن توانسته بود وام بگیرد. پس در حقیقت بیل گیتس نیز توسط یک کارآفرین و بارانت او به جایی رسیده است.»

کار تولید می کنیم، خیلی خوب هستیم اما نادر هستیم و سطح تحمل بالایی داریم که همچنان مانده ایم. متأسفانه نزدیک ۸۰ درصد افراد هم ردیف من از کشور رفته اند.

▲ این تفکر در نسل بعد از شما نیز وجود دارد که بمانند و تولید را ادامه دهند؟

نه. ببینید وقتی پیش از انقلاب من را از دانشگاه و سازمان انرژی اتمی پاکسازی کردند، نزدیک به سه سال هزینه زندگی را با زن و دو بچه به سختی تأمین می کردم اما تحمل کردم و ماندم. تحمل جوانان امروز کم شده، چون با تکنولوژی روز همه دنیا را می بینند و به خود می گویند چرا باید چنین اوضاعی را تحمل کنیم؟ من در آن زمان حاضر شدم به اصفهان بروم و مدتی در خانه پدری زندگی کنم اما تلاش کردم و اکنون در شرایط مالی بسیار خوبی هستم و کارگران بسیاری در کنار من نان می خورند.

▲ معمولاً شاهد اعتراضات کارگری در کشور بوده ایم که با برخی از آنها حتی برخورد شده است. شما به عنوان صاحب کارخانه با آن چگونه برخورد کرده اید؟

نمی خواهم بگویم من استثنا هستم ولی تا به الان با چنین اتفاقی مواجه نشده ام، برای اینکه همیشه حق و حقوق کارگر برای من مهم بوده و آن را پرداخت کرده ام و در تمام این سال ها که مدیریت داشته ام حتی یک کارگر را نیز اخراج نکرده ام. البته

دولت باید از کارآفرینی واقعی پشتیبانی کند. این هم به این معنی نیست که کمک مالی یا سیاسی کند بلکه فقط کاری به تولیدکنندگان نداشته باشد و اجازه دهد خود آنها کارشان را انجام دهند. مشکل کارآفرین و تولیدکننده در مملکت ما موانعی است که دولت ایجاد می کند و خیلی هم شفاف نیستند و این عذاب است که ما می کشیم. شما اگر نگاه کنید خیلی از کارآفرینان ما بدون تشریفات و بسیار انسان های ساده و پرکاری هستند. مدیر شرکت کلوچه نادری بالای هشتاد سال سن دارد، چشمش نمی بیند اما هنوز کار و تولید انجام می دهد؛ واقعاً باید دست این کارآفرینان را بوسید و با برداشتن موانع این افراد را حفظ کرد.

▲ شما خیامی و ارجمند را مثال زدید که دیدیم چه اتفاقاتی برای آنها و کارخانه هایشان افتاد. چه چیزی باعث شد تا شما از عاقبت آنها تترسید و به فعالیت خود ادامه دهید؟

من پیش از انقلاب، تحصیل کرده، تکنوکرات و استاد دانشگاه بودم که در سازمان انرژی اتمی فعالیت داشتم من از دانشگاه اخراج شدم. هیچ گاه با سیاست کاری نداشتم و می دانستم محتوای ذهنی من خریدار دارد. من در کشور ماندم به این دلیل که فرهنگ من در اینجا است اما متأسفانه همه اینگونه نیستند. من ۸۲ سال دارم و نزدیک به ۴۰ سال است که فعالیت اقتصادی دارم اما با اینکه به راحتی می توانم در هر جای دنیا زندگی کنم ولی نمی خواهم اینجا را ترک کنم. من کنار دریای خزر خیلی بیشتر لذت می برم تا کنار دریای مدیترانه در جنوب فرانسه. من در دانشگاه های ایران و آمریکا تدریس کرده ام اما دانشجویانم در ایران را مانند بچه های خود می دانستم و به بقیه حس می نداشتم. اما باید قبول کنیم که شرایط برای تولیدکننده بسیار دلسردکننده شده است. من نمی گویم امثال ما که همچنان